

Bestillingsparagraph ikke var tilføjet Lovudkastet fra Ministeriets Side, men tilføjet i Folkethinget, og som dog ved en Overenskomst imellem Landstinget og Folkethinget gik ud af Loven. Der var nemlig flere Love, hvori den var indsat uden først at være fremkommen fra Ministeriets Side.

Besfely: Maaskee jeg maatte tillade mig at bemærke, at naar jeg før ansøgte, at man i det af Regjeringen fremlagte Finantslovsforslag, som nu er under Behandling i Folkethinget, fandt Beviset for Fortolkninger gennem Finantsloven, saa at det altsaa var Folkethinget, der fortolkede, saa kunde jeg ikke gaae ud fra den Forudsætning, at den ærede Minister ikke deri vilde see, at det naturligviis ikke var Folkethinget alene, men Ministeriet og Folkethinget i Forening, som fortolkede. Men jeg har altid antaget — det er muligt, at jeg deri har taget fejl — at der til at fortolke en Lov hører en Virksomhed fra alle tre Dele af den Lovgivende Magt, at der til at fortolke en Lov hører en Virksomhed ikke blot fra Ministeriet og Folkethinget, men ogsaa fra Landstinget, og en Approbation af Kongen. Naar det er Tilfældet, troer jeg ikke, at man kan sige, at jeg er kommen paa noget Hvidepunkt af Klager. Jeg har desuden aldeles ikke villet klage. Jeg har tværtimod anerkjendt Folkethingets Stilling med Hensyn til Finantsloven; jeg har anerkjendt, at Folkethinget maa have den afgjørende Indflydelse paa Finantsloven. Jeg har udtrykkeligt anerkjendt, at Fortolkningen af Finantsloven væsentligt vedkommer Folkethinget, men jeg er endnu af den Mening, at naar der er Spørgsmaal om Fortolkning af en Gagelov, da er det ikke tilstrækkeligt, at Ministeriet og Folkethinget afgive en Ytring derom.

Madvig: Jeg vil blot for at forebygge en Misforstaaelse sige, at jeg troer ikke, at den sidste ærede Talers Opfattelse deles af alle de Landstingsmedlemmer, der forresten have deltaget i denne Strid (Stemmer: Nei!). Jeg troer, at vi ere fuldkommen enige med den ærede Minister i, at Landstinget ogsaa har sin Deel i Finantsloven og har den fuldkomne Ret til at hævde og varetage denne.

Besfely: Jeg har ikke anseet det for nødvendigt at ansøre den Sætning, at ifølge Grundloven skal Finantsloven ligesaa vel som andre Love vedtages af Landstinget, og at altsaa ogsaa Landstinget giver sin Stemme til den; men jeg troede, at det var anerkjendt, at Detailerne af Finantsloven kan Landstinget ikke gaae ind paa, og at dersom Landstinget skulde gaae ind paa alle de Bestemmelser, som findes i Finantsloven, alle de Fortolkninger, som man der opstiller, og alle de Curiositeter, som man der vil finde samlede, vilde Landstinget faae et Arbejde, der næsten var uoverkommeligt, og jeg veed da ikke, naar Sessionen skulde blive særdis. Jeg har ikke ventet, at man skulde komme med en Bemærkning om, at idet vi stemme for Finantsloven, have vi den samme Indflydelse paa denne, som Folkethinget har.

Formanden: Maatte jeg dog bemærke, at Landstinget altid vil have Leilighed til at gjøre sin Pligt efter Grundloven.

Besfely: Jeg har ikke i fjerneste Maade gjort noget Angreb paa Landstinget eller yttret Noget om, at Landstinget ikke skulde gjøre sin Pligt; men hvad jeg har sagt og hvad jeg vil gjentage, er, at det er umuligt, at Landstinget vil kunne udøve den samme Indflydelse paa de enkelte Bestemmelser i Finantsloven, som Folkethinget udøver. Dersom den Grundlovsparagraph, som foretkriver, at Finantsloven først skal forelægges i Folkethinget, ikke har den specielle Betydning, at den vil give den anden Deel af Rigsdagen, nemlig Folkethinget, en særegen Indflydelse paa den, saa er Forstaaelsen af denne Paragraph i Grundloven for mig en Gaade.

Bjerring: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler i, at der egentlig skulde være nogen Umulighed for Landstinget i at behandle Finantslovens Detailler ligesaa udforlig som Folkethinget. Jeg troer, at Thinget ikke blot har en grundlovmæssig Ret dertil, men at der ogsaa lod sig finde en physisk Mulighed derfor. Derimod troer jeg, at det paa ingen Maade i Regelen vilde være hensigts-